

<https://www.youtube.com/watch?v=wwoPgXGaFUU>

DUCHOVNÍ ROZVOJ I. – Kdo je to člověk? Odkud pocházíme? (19.10.2020)

Dobrý večer všichni.

Ok, dobře, dnes máme nové téma. Mluvíme o duchovním rozvoji. Naše nové téma – duchovní rozvoj. Protože hodně lidí se mě ptalo na to, co je to osobní rozvoj. Co vlastně přesně chceme rozvíjet? Co je naše duchovní stránka, náš duch? Chceme vědět, co přesně duchem myslíme. Myslím, že to je ta největší otázka, i pro filosofy je to vždycky závěrečná otázka. Souvisí to s další otázkou, kdo nebo co je to člověk, lidská bytost? Odkud lidé vlastně přišli, pocházejí? Co je smrt? Budeme po smrti dál žít ve vesmíru? To všechno jsou závěrečné filosofické otázky.

Ale duchovní rozvoj není finální filosofická otázka nýbrž praktická otázka, kterou chceme vyřešit. Protože rozhodně odpověď, odkud jsme přišli, dostaneme. V životě u každého existuje chvíle, třeba někdy v noci, jste doma, nemůžete usnout, v mysli máte tuto otázku, chcete se vrátit domů. Jste sice doma, ale přesto se vám stýská, tak moc byste chtěli jít opravdu domů. Proč máte takovýto pocit? Jsem si jistý, že spousta lidí také v různých zvláštních situacích nebo prostředí má najednou pocit, že přišli odněkud odjinud, nebo něco zjistí o nějakém svém minulém životě.

Takže dnes zkoumáme svého ducha – jinými slovy to, kdo vlastně jsme. Když se zeptáme sami sebe, kdo jsme, znamená to, že máme nějaké vnímání já. Nebo jste rozhodně měli pocit, že vy a tělo, toto vaše já a další skutečné já, je něco jiného. Proto máme ten pocit, proto se ptáme, kdo jsem? Obecně duchovní praxe – při ní nejdříve chceme vědět, nebo alespoň chceme cítit, kým jsme. Jak můžeme získat porozumění tomu, kdo jsme, nebo ten pocit? Svě já rozvíjíme, co myslíme tím, že se rozvíjíme?

Co se týče naší moderní vědy a techniky, máme nějaké teorie, třeba Darwinovu teorii, že se lidé vyvinuli z opic. Jsem si ale jistý, že této teorii čím dál víc vědců již nedůvěřuje. Je těžké dokázat nebo získat odpověď na tuto konečnou otázku. Jak se vůbec na zemi vlastně objevili lidé? Takže jedna teorie, které věříme, je, že to může být z formy jako atom, pak se rozvinulo do molekul, rozvinuly se proteiny, až se z toho stal člověk. Tuto teorii je opět těžké dokázat a je těžké, aby této teorii lidé věřili. Chceme vědět, co je to duch, co je to já, protože chceme rozšířit své schopnosti.

Jak víme, každý na zemi se setkává s tím největším problémem, což je smrt. Jsou dokonce i metody, které nám umožňují žít víc než sto let nebo dvě stě, ale přesto smrt čeká na každého. Takže ohledně smrti jsou dva názory. Jedním je, že nemáme jak to změnit, musíme tento fakt přijmout. S tímto faktem musíme počítat, takto žít, nebouřit se proti smrti. S touto filosofií nebo přístupem žijeme jen v tomto světě, ani nevěříme v žádné náboženství, v žádný jiný svět. Máme sice otázky, ale bereme to tak, že je nemáme jak vyřešit. To je také dobrý způsob jak žít v tomto světě, užívat si tuto chvíli, užívat si to, co můžeme.

Ale v dlouhých dějinách lidstva se za všech dynastií, ve všech érách našli lidé, kteří hledali podstatu života. Protože pro tuto skupinu lidí – ti cítili, že člověk není jen fyzické tělo, není jen, aby žil na tomto světě v tomto prostředí, určitě je to něco mnohem širšího. Není k tomu potřeba věřit náboženství nebo někoho poslouchat, ti lidé prostě sami cítili, že existují i jiné světy. Hledal jsem konkrétně staré názory na duši v různých kulturách – evropská, ruská, indická, římská, egyptská, čínská, řecká, všechny tyto staré kultury měly silnou víru v různé spirituální bohy. Obzvláště v antice, dávných

dobách všichni lidé věřili, že existují i jiné světy a bytosti, vyšší nebo nižší než lidstvo. Takže když lidé chtěli něco dělat, vždy se modlili k vyšším bytostem nebo bohům.

Po pár tisících let, když se rozvinula lidská věda a technika, tato víra se oslabila. Protože v dávných dobách bylo hodně víry a teď jsme si uvědomili, že něco není kvůli bohu, že se dají věci zrealizovat s pomocí technologie. Když si to promyslíme, může to být tak, že vyšší bytosti technologie už dříve ovládly, ale lidstvo začíná pokročilé technologie znát až teď. Každopádně v dávných dobách a v moderní době se názory lidí na ducha, bohy, jiné světy hodně změnily. Už jsme se hodně rozvinuli a v mnoha situacích můžeme přírodní problémy zvládat. Není to jako v dávných dobách, síla lidí byla malá, teď jsme mnohem mocnější.

Takže v tuto chvíli stejně spousta lidí prostě cítí, že kromě svého fyzického těla máme i duši, ducha. Obzvláště spousta lidí má pocit, že cítili přítomnost někoho, kdo už zemřel, může s nimi mluvit, objevil se v jejich snu. Také se vám může v mysli jasně objevit situace z jiného světa, kterou jiní lidé neviděli. Takže spousta lidí na základě svých vlastních zkušeností věří, že po smrti fyzického těla bude já nebo duše existovat dále. A také mnoho lidí prostě cítilo, že kromě trojrozměrného světa, viditelného světla, jsou i jiné světy, které nepotřebují světlo slunce, které mají své vlastní světlo. A pak, co můžeme dokázat, když se budeme rozvíjet, své já? Nebo jakým směrem se chceme rozvíjet?

Jsem si jistý, že jako lidé, když se chceme rozvíjet, znamená to, že potřebujeme rozšířit své smysly. Běžným zrakem vidíme jen svět viditelného světla. Musíme rozvinout své třetí oko, abychom viděli neviditelný svět neboli temný svět (svět temné hmoty). Pokud nic necítíme, nevidíme, jak bychom mohli porozumět jiným světům. Pokud chceme porozumět tomu, kdo jsme, tak jak?

Potřebujeme smysly. Bez našich běžných očí ani nerozumíme tomu, co je to barva, co je modrá obloha, co je příroda. Bez třetího oka je těžké pochopit, že existují nižší a vyšší světy. Proč někteří lidé silně věří v bohy nebo ve vyšší bytosti, a někteří lidé tuto víru nemají? Protože jejich smysly, obzvláště úroveň jejich třetího oka, je jiná. Jako lidé, když meditujete, někdo má třetí oko i bez meditace – takoví lidé věří třetímu oku, věří v jiné světy, v bohy. Jiní lidé, kteří nic necítí, nikdy necítili, že existují bohové nebo jiné světy, nikdy necítili přítomnost někoho, kdo zemřel, o ničem z toho se jim ani nezdálo, pro ty je těžké na nějaké jiné bytosti věřit. Takže někteří lidé, i obyčejní lidé, věří v duchovní svět, a někteří lidé nevěří a věří jen ve viditelný svět.

Když se podíváte do historie, zjistíte, že v dávných dobách mnohem víc lidí věřilo v bohy. V moderní době věří menší procento lidí. Takže tady se nechceme nějak věnovat různým náboženstvím, chceme přímo porozumět svými vlastními smysly, ne na základě znalostí, knih, víry, prostě vlastníma očima, vlastními smysly cítit, zažít, kdo jsme, co je jiný svět.

Takže duchovní rozvoj znamená, že v tuto chvíli musíme něco udělat, abychom prožili, cítili, kdo jsme, a co jsou jiné světy. Nebo prostě jinými slovy, stejně jako tak, jak je třeba prozkoumat, co je viditelný svět, tak potřebujeme prozkoumat i neviditelný nebo temný svět. Jinak se dá těžko říct, že rozvíjíme svého ducha.

Pokud chceme rozvinout svou duši, nejdříve musíme rozvinout své třetí oko, abychom informace z jiných světů cítili, vnímali. Takže se dostáváme k závěru, že duchovní rozvoj obecně znamená, že potřebujeme rozvinout své smysly, abychom porozuměli tomu, kdo jsme. Pokud to znovu prozkoumáme v různých kulturách, náboženstvích, jak popisovali lidi, získáme další porozumění.

Například jedna teorie nebo kultura věřila, že lidé přišli z jiné planety. Pokud mluvíme o Zemi, viditelném, našem světě, říkáme, že lidé původně přišli z jiného světa, nehmotného, světa světla. Jako v buddhismu, a jiných starých kulturách, jako v Tibetě, jsou popisy, podle nichž lidé přišli ze světa světla a zvuku. Já původně existovalo v podobě světla. Není to jako teď s fyzickým světem, je to jen struktura světla. Na zemi je atmosféra, a když mluvíme, vibruje vzduch, a lidé si mohou povídat vibrací. Ale ve vesmíru není žádný vzduch, žádný kyslík. Ve vesmíru není vzduch. Takže toto tělo, které potřebuje kyslík, by ve vesmíru žít nemohlo. Ale původní já existovalo v podobě světla, to je jen postava ze světla. V této podobě světla jsme nepotřebovali hmotné věci, nepotřebovali jsme kyslík. Protože existujeme jen jako světlo, takže země, gravitace na nás nemá vliv. Myšlení, mysl, je také jistá energie, světlo. A tato mysl může cestovat rychlostí světla, i mnohem rychleji.

Takže – závěr dnešní diskuse – máme závěr a budeme pak mluvit dál. Na základě naší vlastní zkušenosti, podle toho, co jsme zjistili z historie, kultur, náboženství, se domníváme, že lidé mívali jinou formu nebo stav, podobu světla. S touto fyzickou podobou nemůžeme cestovat jako světlo. S fyzickou stavbou těla musíme zůstat v tomto fyzickém světě.

Duchovní rozvoj znamená, že potřebujeme zkoumat, co je to život. Pokud jsme původně byli bytostí světla, můžeme se teď do tohoto světleného stavu, této podoby vrátit? A je nějaký systém, který nám pomůže vrátit se do této formy světla? Pár takových velkých systémů existuje, které popisují cestu, jak dosáhnout podoby světla.

Takže teď se uvolněte a pojďme meditovat. Položte si otázku, co je světelná podoba života. Takže se jen uvolněte, v mysli s otázkou, co je světelná forma života. Zavřete oči, uvolněte se, a čekejte na odpověď.

(meditace)

Ok, to je pro dnešek všechno. Dobrou noc a uvidíme se ve čtvrtek večer.